

TEKST & FOTO CATHRINE MARIE NØRGAARD

Frihed og farver på den AMERIKANSKE vestkyst

DER ER SJÆLDENT LANGT FRA DRØM TIL VIRKELIGHED, NÅR MAN KØRER AD DE AMERIKANSKE LANDEVEJE PÅ VESTKYSTEN. VORES DRØMMETUR BEGYNDER OVER DEN MAGISKE GOLDEN GATE BRIDGE, OG HERFRA BEGIVER VI OS GENNEM FASCINERENDE NATIONALPARKER, STORE KLØFTER OG SKØNNE, MÆRKVÆRDIGE BYER.

Redwood Nationalpark består af kæmpe redwood-træer. Et sted i den kæmpe park kan man også finde verdens højeste træ, Hyperion, på godt 115 meter.

Bilen Ricky holder pause ved Rowena Crest Viewpoint.

Lyden af kameraet er det eneste, vi hører. Vi er på vej ud af San Francisco over Golden Gate Bridge i en smuk, regnbuefarvet bil, og det er muligvis en af de bedste måder at begynde vores rejse på. Det er nemt at glemme, at jeg har en voldsom lang flyvetur bag mig og stadig er ramt af jetlag. Dagens sidste stråler synes at fortælle, at der er noget godt i vente.

Jeg er ved at udleve drømmen om frihed på fire hjul i USA, land of the free! Med mig har jeg en tung kuffert, en sød kæreste bag rattet og et hukommelseskort, der kan håndtere mange flere fotografier af de forrygende solnedgange. Drømmen om et roadtrip igennem USA er vi næppe ene om at have, og et rejseselskab hjælper os med at gøre drømmen til virkelighed for os.

Vi kører i den bil, vi helst vil køre i, vi har redskaber til at finde de bedste campingpladser, og vi har planlagt en rute som vi – måske – vil følge. Vi er, med andre ord, frie til at gøre lige præcis dét, vi har lyst til, og det skal vise sig at bringe os forbi store seværdigheder som Lake Tahoe, Yosemite Nationalpark, Death Valley og Grand Canyon.

PÅ TUR I ET FARVEMEKKA AF EN BIL

Det er mørkt, da vi endelig når den campingplads, vi har ud-

set os i appen WikiCamps. Den giver os et fuldt overblik over campingpladser nær os, og det er meget vigtigt i et land som USA, hvor campingpladserne ikke er allemandsret, og hvor der sagtens kan være langt imellem dem.

Appen er én af de mange ting, vi har sørget for at have styr på hjemmefra. Bag os ligger timevis af planlægningsarbejde. De første beslutninger blev truffet for blot to måneder siden, da vi havde et møde med en rejseplanlægger. Her forelskede vi os hurtigt i en farverig bil fra firmaet Escape Campervans, som bare måtte være vores følgesvend på turen.

I bilen kan vi sove to mennesker og lave mad, og samtidig er der mulighed for at pakke sengen sammen og få bord og siddeplads i stedet. Køkkenet dukker op, når man åbner bilens bagsmæk, og det er virkelig skønt at have et mobilt køkken på en så lang tur, som vi har begivet os ud på.

Escape har navngivet vores bil Ricky, og vi ser ingen grund til ikke at være på fornavn med ham. Han bliver vores trofaste rejsekammerat de følgende uger, og han bliver vores værn mod sandstorme og regn. Og så er han et farvemekka af særlige penselstrøg. Alle Escapes biler har hver deres helt unikke designs og egne navne, opkaldt efter den kunstner, der farvelagde bilen.

Vi begiver os således ud på vores tur med styr på det hele: ~~~~~

Det giver megen fleksibilitet hele tiden at have sit køkken med sig rundt.

forsikringerne til bilen er på plads – for det skal man have i et land som USA. Vi har et halvdyrt, lokalt simkort i den ene mobil, så vi kan være i kontakt med omverdenen. Det eneste, vi glemmer, er kontanterne, og det viser sig at være et problem på den første campingplads, der ikke tager imod dankortbetaling uden for receptionens åbningstid.

Vi er udmattede, så vi beslutter os for at parkere uden for en af de markerede båse, selvom vi ikke kan betale. Vi tager et tiltrængt bad og en tandbørstning og falder ellers hurtigt i en let søvn, der klart er påvirket af den kriminalitet, vi føler, vi begår. Da det bliver morgen, skynder vi os afsted, før nogen opdager os.

Morgendisens er ved at stige til vejrs, men endnu ligger den nede mellem de bakkede dale. Vi stopper ved en af de mange kæmpe supermarkeder, hvor man kan få alt – undtagen friske grøntsager. Til gengæld får vi alt andet og fylder køleskabet op. Senere holder vi ind på en rasteplads og koger vand til kopnudler. Der er varmt i den bagende sol, så vi søger skygge på en bænk under træerne og får en pause.

KÆMEGRANERNES HJEMSTED

Landskabet på turen langs den californiske vestkyst fra San Francisco og op mod Portland, der ligger i staten Oregon, er

beklædt med gigant-graner, der udgør flere stats- og nationalparker, blandt andet Redwood Nationalpark, som er en anbefalelsesværdig og vildt fascinerende oplevelse. Træarten redwood er den højeste træart i verden, og et sted i skovene gemmer verdens højeste træ på godt 115 meter sig.

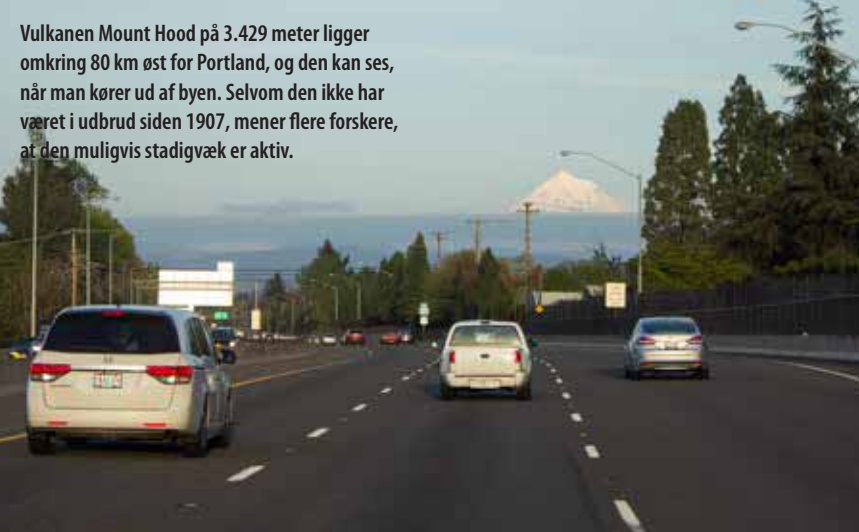
At stå blandt de enorme træer minder i virkeligheden meget om at køre på denne strækning i USA: Det er en rolig og tryk oplevelse, og det er et godt sted at begynde sin amerikanske tur. Vejene er nemme at køre på, og det er ikke her, der dannes trafikpropper. Desuden er der mange flotte og charmerende campingpladser.

En del af charmen ved det frie liv på hjul er oplevelsernes forskellighed. Det ene øjeblik får vi våde fødder på en strand i den lille by Crescent City. Det næste øjeblik står vi i Oregons "mærkelige" by Portland. Det er indbyggerne selv, der holder liv i fortællingen om det mærkelige Portland, der er et mekka for kunstnere, flippere og livsnydere. Byens slogan er "keep Portland weird," og sloganet kan man finde malet hen over husmurene. Der er rig mulighed for hurtigt at føle sig godt tilpas i byen.

Nummerpladerne i staten Oregon er beklædt med grantræer, og der venter da også mange flere af disse træer på den anden side af Portland. Vi vender bilen og følger Colom-

Vulkanen Mount Hood på 3.429 meter ligger omkring 80 km øst for Portland, og den kan ses, når man kører ud af byen. Selvom den ikke har været i udbrud siden 1907, mener flere forskere, at den muligvis stadigvæk er aktiv.

Vandfaldet Multnomah Falls nær Portland er et besøg værd.

Lost Lake er et idyllisk sted, hvor man sagtens kan bruge timer på at observere Mount Hood.

bia Gorge ned igennem Oregon inde i landet. Allerede på vej ud af Portland dukker prægtige Mount Hood op i horisonten, og før vi for alvor begiver os ud på vejene, stopper vi ind for at se vandfaldet Multnomah Falls.

HJÆLPSOMME AMERIKANERE

Det føles, som om Mount Hood følger med, mens vi bevæger os fra Portland ned gennem landet. Vi er ikke kørt langt fra byen, før vi beslutter os for at komme nærmere bjerget. Snart bliver skove til dale, der bliver til søen Lost Lake.

På under to timer kan man altså køre fra storbyen Portland og få et storslået natursyn at se. I sommerperioden kan man overnatte på campingstedet her, men vi ankommer, mens der stadig er sne. Og det er en surrealistisk oplevelse, at vi næsten har stedet for os selv. Vi bruger lang tid på at forsøge at blende ind i den øredøvende stilhed og observere omgivelserne.

Der er træer, så langt øjet rækker på strækningen ned gennem Mount Hood Nationalpark og videre ned, til vi igen når Californien. Undervejs formår vi at gå i panik over, at de fleste campingpladser stadig er vinterlukkede. En aften er solen ved at nærme sig horisontlinjen, da vi drejer ind på en forladt campingplads. Heldigvis møder vi ejeren, Freddie, der lader os overnatte på pladsen, og som tilmed slår 50 procent af prisen for en overnatning, fordi stedet er under renovation og derfor mangler visse funktioner.

Han er langt fra den eneste hjælpsomme amerikaner, som vi har mødt på vores tur, og vi finder hurtigt ud af, at amerikanere gennemgående er et meget hjælpsomt folkefærd – hvilket er enormt rart og nyttigt på en tur som vores.

Næste dag begiver vi os videre på vores rute. Generelt er vi taknemmelige over, at vi har en guidebog med os rundt – men indimellem har det også sin charme at besøge byer, der ikke lader sig finde i en sådan en bog, som for eksempel byen Bieber, hvor vi stopper og køber en is og en gigantisk avokado. Vi stiller os ud på den øde landevej og lader os overvælde af, hvor uendelig lang den lige vej synes at være. Så kører vi videre ad den.

STRIBEVIS AF BJERGTAGENDE LANDSKABER

Vi taber mælet et kort øjeblik. Foran os toner en klar, blå farve frem og danner Lake Tahoe. Den alpine sø er smukkere, end vi havde forestillet os; krystalklar og rolig. Vi parkerer Ricky mellem træerne på en campingplads ikke langt fra søen og går på opdagelse. Et sted finder vi en bar, der serverer lokalbrygget øl, og vi går ture ved søen, som vi har svært ved at tage øjnene fra.

Den følgende morgen lægger temperaturen ved søen ud med at være i nærheden af nulpunktet, og i løbet af dagen, mens vi bevæger os fra toppen af Lake Tahoe over bjergkamme og gennem bakkede landskaber, holder vi pause ved en

